YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (ensimmäinen jaosto)
4 päivänä lokakuuta 1996 *

Asiassa T-5/96,

Sveriges Betodlares Centralförening, ruotsalainen yhdistys, kotipaikka Malmö (Ruotsi), ja

Sven Åke Henrikson, kotipaikka Lund (Ruotsi),

edustajinaan asianajajat Otfried Lieberknecht ja Wolfgang Kirchhoff, Düsseldorf, ja asianajaja Michael Schütte, Berliini, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Alex Bonn, 62 avenue Guillaume,

kantajina,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellinen neuvonantaja Eugenio de March ja oikeudellisen yksikön virkamies James Macdonald Flett, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

jossa kantajat vaativat yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan komission 27.10.1995 päivättyyn kirjeeseen (viite D(95) VI/1242/95) sisältyvä komission päätös, jolla kieltäydytään vahvistamasta Ruotsia koskevaa sokerijuurikkaan vähimmäishintojen erityistä maatalouden muuntokurssia ajanjaksolle 1.1.1995—30.6.1995,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: presidentti A. Saggio sekä tuomarit V. Tiili ja R. Moura Ramos,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

määräyksen

1 Liittymisehdoista ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu, tehdyn asiakirjan, (EYVL 1994 C 241, s. 21, jäljempänä liittymisasiakirja) 137 artiklan 2 kohdan toisen luetelmakohdan mukaan uusiin jäsenvaltioihin Itävallan tasavaltaan, Suomen tasavaltaan ja Ruotsin kuningaskuntaan sovelletaan täysimääräisesti yhteistä maatalouspolitiikkaa siitä päivästä lukien, jolloin ne liittyvät Euroopan unioniin, eli 1.1.1995 lähtien, ellei liittymisasiakirjassa toisin määrätä. Liittymisasiakirjan 149 artiklassa määrätään, että jos siirtymätoimenpiteet ovat tarpeen sokerialalla helpottamaan siirtymistä uusissa jäsenvaltioissa voimassa olevasta järjestelmästä yhteisten markkinajärjestelyjen soveltamisesta aiheutuvaan järjestelmään, toimenpiteet toteutetaan sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1981 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1785/81 (EYVL L 177, s. 4, jäljempänä asetus N:o 1785/81) 41 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

2 Komissio antoi Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisen vuoksi sokerialalla toteutettavista siirtymätoimenpiteistä 21 päivänä joulukuuta 1994 asetuksen (EY) N:o 3300/94 (EYVL L 341, s. 39, jäljempänä asetus N:o 3300/94). Asetuksen kolmannessa perustelukappaleessa todetaan, että markkinointivuoden 1994/1995 osalta sokerintuotanto on Itävallassa, Suomessa ja Ruotsissa toteutettu kokonaisuudessaan kansallisten järjestelmien mukaisesti ja että erittäin suuri osa siitä oli jo

myyty ennen liittymistä ja että siten ei tullut kysymykseen puuttua takautuvasti kyseisen tuotannon osalta maataloustuottajien ja sokerin valmistajien välillä tehtyihin juurikkaiden toimitussopimuksiin. Asetuksen 1 artiklan mukaan asetuksen N:o 1785/81 28 ja 28 a artiklassa tarkoitettuja alan omaa rahoitusta koskevia säännöksiä ei sovelleta uusissa jäsenvaltioissa ennen liittymistä tuotettuihin sokerimääriin. Lisäksi asetuksen N:o 3300/94 5 artiklan 1 kohdassa kullekin uudelle jäsenvaltiolle on määritelty sokeria koskeva tavanomainen siirtovarasto 1.1.1995. Tässä asetuksessa ei sitä vastoin ole mitään nimenomaista sääntöä, joka koskisi asetuksen N:o 1785/81 5 artiklassa tarkoitettuja juurikkaan vähimmäishintojen soveltamista uusissa jäsenvaltioissa ennen liittymistä tuotettujen juurikkaiden osalta.

3 Erityisistä yksityiskohtaisista säännöistä maatalouden muuntokurssin soveltamiseksi sokerialalla 30 päivänä kesäkuuta 1993 annetun komission asetuksen N:o 1713/93 1 artiklan 1 kohdassa säädetään, että asetuksen (ETY) N:o 1785/81 5 artiklassa tarkoitetut juurikkaan vähimmäishinnat sekä mainitun asetuksen 28 ja 28 a artiklassa tarkoitetut tuotantomaksut ja lisämaksu muunnetaan kansallisiksi valuutoiksi käyttäen erityistä maatalouden muuntokurssia, joka on yhtä suuri kuin kyseisenä markkinointivuonna sovellettujen maatalouden muuntokurssien keskiarvo ajan mittaan suhteellisesti laskettuna. Saman artiklan 3 kohdassa säädetään, että komissio vahvistaa tämän erityisen maatalouden muuntokurssin kyseisen markkinointivuoden päättymistä seuraavan kuukauden kuluessa.

4 Markkinointivuoden 1.7.1994—30.6.1995 osalta komissio antoi 14.7.1995 asetuksen (EY) N:o 1734/95 sokerijuurikkaan vähimmäishintojen sekä tuotantomaksujen ja lisämaksun erityisen maatalouden muuntokurssin vahvistamisesta markkinointivuodeksi 1994/1995 sokerialalla (EYVL L 165, s. 12, jäljempänä asetus N:o 1734/95). Erityinen maatalouden muuntokurssi, jota käytetään asetuksen (ETY) 1785/81 5 artiklassa tarkoitettujen sokerijuurikkaan vähimmäishintojen sekä saman asetuksen 28 ja 28 a artiklassa tarkoitettujen maksujen muuntamiseen, vahvistettiin kaikissa jäsenvaltioiden valuutoissa lukuun ottamatta kolmen uuden jäsenvaltion valuuttoja, joista yksi on Ruotsin valuutta. Asetuksen N:o 1734/95

kolmannen perustelukappaleen mukaan komissio näet katsoi, ettei ollut tarpeen vahvistaa erityisiä maatalouden muuntokursseja näille kolmelle jäsenvaltiolle, koska tämän markkinointivuoden osalta sokerin tuotanto Itävallassa, Suomessa ja Ruotsissa tapahtui kokonaisuudessaan ennen liittymistä voimassa olleiden kansallisten järjestelmien mukaisesti ja koska oli säädetty, että 28 ja 28 a artiklaa ei sovelleta näissä maissa markkinointivuoden 1994/1995 aikana tuotettuihin sokerimääriin.

5 Kantajana oleva yhdistys vaati 4.10.1995 päivätyllä kirjeellään komissiota "korjaamaan tämän virheen" asetuksesta N:o 1734/95 ja vahvistamaan erityisen maatalouden muuntokurssin markkinointivuodelle 1994/1995 myös Ruotsin valuutalle.

6 Maatalouden pääosaston (PO VI) pääjohtaja vastasi tähän vaatimukseen 27.10.1995 päivätyllä kirjeellä (viite D(95) VI/1242/95), joka oli osoitettu kantajana olevan yhdistyksen asiamiehelle (jäljempänä riidanalainen kirje). Kirjeessä todettiin, että komissio ei voi hyväksyä vaatimusta. Kirjeessä viitattiin asetukseen N:o 1734/95 ja erityisesti tämän asetuksen kolmannessa perustelukappaleessa esitettyihin syihin. Siinä selitettiin, että yhteisön oikeusjärjestelmää sovelletaan vain "tuleviin toimiin", kun taas ruotsalaisten juurikkaantuottajien ja teollisuusyritysten väliset sopimukset oli tehty ja juurikkaat toimitettu ennen 1.1.1995.

7 Ensimmäinen kantaja Sveriges Betodlares Centralförening on ruotsalainen yhdistys, joka väittää edustavansa kaikkia sokerijuurikkaan tuottajia Ruotsin ainoan sokerin valmistajan kanssa käytävissä neuvotteluissa. Tämän yhdistyksen sääntöjen 4 kohdan mukaan yhdistykseen kuuluu paikallisia juurikastuottajien yhdistyksiä. Toinen kantaja Henrikson on kantajana olevan yhdistyksen puheenjohtaja ja myös juurikasviljelijä.

Asian käsittelyn vaiheet ja asianosaisten vaatimukset

8 Kantajat vaativat 27.10.1995 päivättyyn kirjeeseen (viite D(95) VI/1242/95) sisältyvän komission päätöksen kumoamista, koska siinä kieltäydytään vahvistamasta markkinointivuodelle 1994/1995 Ruotsia koskevaa erityistä maatalouden muunto-

kurssia liittymispäivästä alkavalle ajanjaksolle 1.1.1995—30.6.1995. Kannekirjelmä jätettiin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 15.1.1996.

9 Kantajat ovat jättäneet samana päivänä erillisen hakemuksen, jolla haetaan tämän asian yhdistämistä asiaan T-197/95, jossa osapuolina ovat samat asianosaiset ja jossa kantajien mukaan on kyse samasta asiasta ja samoista oikeudellisista perusteluista. Kantajat selittävät, että tämä kanne on nostettu prosessuaalisena suojatoimenpiteenä, joka on välttämätön siinä tapauksessa, että sen seikan, ettei asetuksessa N:o 1734/95 ole vahvistettu Ruotsia koskevaa erityistä maatalouden muuntokurssia, katsottaisiin olevan perustamissopimuksen 175 artiklassa tarkoitettu ratkaisun tekemisen laiminlyönti, jolloin tätä toimea ei voitaisi kumota perustamissopimuksen 173 artiklan perusteella.

10 Komissio esitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 23.2.1996 jättämällään asiakirjalla tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdan mukaisen oikeudenkäyntiväitteen. Oikeudenkäyntiväitettä koskevat kantajien huomautukset jätettiin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 11.4.1996.

11 Asiassa T-197/95, Sveriges Betodlares Centralförening ja Henrikson v. komissio (Kok. 1996, s. II-1283) nostettu kanne jätettiin tutkimatta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 4.10.1996 antamalla määräyksellä.

12 Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— yhdistää esillä olevan asian asiaan T-197/95,

— kumoaa kirjeeseen 27.10.1995/VI/040143 (viite D(95) VI/1242/95) sisältyvän päätöksen, koska siinä kieltäydytään vahvistamasta markkinointivuodelle

1994/1995 myös Ruotsia koskevaa erityistä maatalouden muuntokurssia liittymispäivästä alkavalle ajanjaksolle 1.1.1995—30.6.1995, ja

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

13 Komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta, ja

— velvoittaa kantajat korvaamaan yhdessä ja yhteisvastuullisesti oikeudenkäyntikulut.

Asiaan sovellettava lainsäädäntö

Tutkittavaksi ottaminen

Asianosaisten vaatimukset

14 Komissio väittää, että tämä kanne on jätettävä tutkimatta, koska riidanalainen kirje ei muuta mitenkään kantajien oikeudellista asemaa. Tältä osin komissio viittaa aluksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-83/92, Zunis Holding ym. vastaan komissio, 28.10.1993 antamaan tuomioon (Kok. 1993, s. II-1169, 30 ja 31 kohta), jossa katsottiin, että vain sellaiset toimet, joilla on pakottavia oikeudellisia vaikutuksia kantajien etuihin siksi, että ne muuttavat ilmeisellä tavalla heidän oikeudellista asemaansa, ovat perustamissopimuksen 173 artiklassa tarkoitettuja toimia tai päätöksiä, joista voidaan nostaa kumoamiskanne. Lisäksi tämän tuomion

mukaan toimen muuttamisesta tai peruuttamisesta kieltäytyminen ei ole toimi, jonka lainmukaisuutta voidaan valvoa perustamissopimuksen 173 artiklan mukaisesti, paitsi jos se toimi, jota yhteisön toimielin kieltäytyy peruuttamasta tai muuttamasta, voi olla kanteen kohteena tämän määräyksen perusteella. Komissio lisää, että tätä tuomiota koskevan valituksen yhteydessä yhteisöjen tuomioistuin katsoi, että komission vastauksessa ainoastaan vahvistettiin aikaisempi päätös ja että tällaisesta päätöksestä ei voida nostaa kannetta (asia C-480/93 P, Zunis Holding ym. v. komissio, tuomio 11.1.1996, Kok. 1996, s. I-1, 13 ja 14 kohta).

15 Komissio väittää lisäksi, että huomioon ottaen se, että riidanalaisessa kirjeessä kieltäydytään muuttamasta sellaista asetusta, joka ei ole toimi, jota vastaan kantajilla on asiavaltuus kanteen nostamiseen, myös tämä kanne on jätettävä tutkimatta.

16 Komissio katsoo lopuksi, että riidanalainen kirje ei koske Henriksonia suoraan ja erikseen.

17 Kantajat väittävät, että Ruotsin kruunu on devalvoitunut yhdeksän kertaa peräkkäin 1.1.1995—30.6.1995 välisenä aikana ja että kruunun heikentymisellä on ollut vaikutusta ecun ja Ruotsin valuutan väliseen pariteettiin. Kantajat huomauttavat, että sokerin interventiohinta määritellään ecuissa, ja koska interventiohinta on pysynyt muuttumattomana, sen vasta-arvo Ruotsin valuutassa on kasvanut. Ruotsin sokerin valmistajien saamat hinnat ovat siten nousseet ilman, että juurikkaantuottajat ovat saaneet osuuttaan tästä hintojen noususta.

18 Kantajat väittävät, että asetuksessa N:o 3300/94 tai asetuksessa N:o 1734/95 ei suljeta pois juurikkaan vähimmäishinnan erityisen maatalouden muuntokurssin vahvistamista kolmelle uudelle jäsenvaltiolle, joista yksi on Ruotsi. Tällainen siirtymätoimenpide olisi näet otettu käyttöön vain riidanalaisella kirjeellä ja ilman mitään oikeudellista perustaa. Kantajien mukaan riidanalaisessa kirjeessä mennään siten

pidemmälle kuin asetuksessa N:o 1734/95, koska siinä suljetaan nimenomaisesti pois kolmessa uudessa jäsenvaltiossa sovellettavan juurikkaan vähimmäishinnan erityisen maatalouden muuntokurssin vahvistaminen.

19 Kantajat väittävät lisäksi, että riidanalaiseen kirjeeseen sisältyvä väite, jonka mukaan yhteisön oikeusjärjestelmää sovelletaan vain liittymispäivämäärän jälkeisiin "tuleviin toimiin", heikentää kantajien oikeudellista asemaa, koska tästä seuraa se, että kantajat eivät pääse hyötymään sokerialalla sovellettavasta yhteisön järjestelmästä ja erityisesti erityisestä maatalouden muuntokurssista. Koska muut juurikkaantuottajat saavat hyötyä muuntokurssin taannehtivasta vahvistamisesta, riidanalaisella kirjeellä olisi lisäksi syrjivä vaikutus.

20 Kantajat katsovat, että tämän vuoksi riidanalainen kirje vaikuttaa heidän etuihinsa muuttaen ilmeisellä tavalla heidän oikeudellista asemaansa. Kantajat väittävät nimenomaisesti, että käsiteltävänä oleva tilanne ei ole samanlainen kuin edellä mainitussa asiassa Zunis Holding ym. vastaan komissio esillä ollut tilanne, sillä riidanalaisessa kirjeessä ei vain pelkästään vahvisteta aiempaa toimea, vaan siinä mennään pidemmälle, ja kirje vaikuttaa kantajien etuihin syvällisemmin kuin asetus N:o 1734/95.

21 Kantajat väittävät, että heillä on tässä asiassa myös asiavaltuus. Asetus N:o 1734/95 ja siten myös se toimi, jolla vahvistetaan ja jopa laajennetaan asetuksen vaikutuksia suhteessa kantajiin, koskee kantajia suoraan ja erikseen.

22 Erityisesti Henriksonin osalta kantajat väittävät toisaalta, että hänellä on asiavaltuus asetuksen N:o 1734/95 ja riidanalaisen kirjeen takautuvuuden vuoksi. Toisaalta Henrikson kuuluu niiden henkilöiden rajalliseen ryhmään, joihin riidanalainen kirje kohdistuu, eli niihin juurikkaantuottajiin, jotka ovat myyneet ja toimittaneet juurikkaita markkinointivuoden 1994/1995 aikana. Siten sekä riidanalainen kirje että asetus N:o 1734/95 koskee häntä suoraan ja erikseen.

23 Kantajat korostavat lisäksi, että riidanalaisessa kirjeessä komissio on ottanut kantaa Ruotsia koskevan erityisen maatalouden muuntokurssin vahvistamista koskevaan kantajien vaatimukseen. Tämän vuoksi kantajat eivät voi enää perustamissopimuksen 175 artiklan mukaisessa kanteessa valittaa siitä, että komissio on jättänyt vahvistamatta Ruotsia koskevan muuntokurssin. Ainoastaan 173 artiklan mukainen kumoamiskanne on mahdollinen. Toisaalta, jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että nyt esillä oleva kanne kohdistuu pelkästään vahvistavaan päätökseen ja on siten jätettävä tutkimatta, kantajilla ei ole mitään muutoksenhakukeinoa käytettävissään laillisten etujensa suojelemiseksi. Koska ainoastaan komissiolla on toimivalta päättää kyseisestä muuntokurssista, tätä kysymystä ei voida myöskään ratkaista perustamissopimuksen 177 artiklan mukaisella ennakkoratkaisupyynnöllä. Kantajat katsovat, että käytettävissä on oltava ainakin yksi muutoksenhakukeino vähimmäisoikeussuojan varmistamiseksi.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

24 Työjärjestyksen 114 artiklan mukaan asianosaisen niin vaatiessa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi ratkaista asian tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevan väitteen, jossa ei ole kysymys pääasian ratkaisemisesta. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että tässä tapauksessa se on saanut tarpeeksi tietoa esitetyistä asiakirjoista, ja päättää voivansa ratkaista hakemukseen sisältyvän väitteen aloittamatta suullista käsittelyä ja tarkastelematta pääasiaa.

25 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo ensiksi, että kanteen kohteena oleva toimi on kirje, jossa todetaan, ettei komissio voi hyväksyä kantajana olevan yhdistyksen vaatimusta, jolla pyritään pääasiallisesti saamaan muutos asetukseen N:o 1734/95, jossa ei ole vahvistettu Ruotsissa sovellettavaa muuntokurssia (ks. edellä 6 kohta).

26 On syytä muistuttaa, että vain sen perusteella, että yhteisöjen toimielin on lähettänyt kirjeen vastaanottajalle vastaukseksi tämän tekemään vaatimukseen, kirjettä ei voida pitää perustamissopimuksen 173 artiklassa tarkoitettuna päätöksenä, jota

vastaan voitaisiin nostaa kumoamiskanne (asia T-277/94, AITEC v. komissio, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 22.5.1996, Kok. 1996, s. II-351, 50 kohta). Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan perustamissopimuksen 173 artiklassa tarkoitettuja toimia tai päätöksiä, joista voidaan nostaa kumoamiskanne, ovat vain sellaiset toimet, joilla on pakottavia oikeudellisia vaikutuksia kantajien etuihin siksi, että ne muuttavat ilmeisellä tavalla heidän oikeudellista asemaansa (ks. viimeksi asia T-134/95, Dysan Magnetics ja Review Magnetics v. komissio, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 14.3.1996, Kok. 1996, s. II-181, 20 kohta).

27 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että riidanalainen kirje ei ole omiaan muuttamaan kantajien oikeudellista asemaa. Ruotsia koskevan muuntokurssin puuttuminen johtuu asetusta N:o 1734/95 annettaessa tehdystä arvioinnista. Riidanalainen kirje on todellisuudessa vain pelkkä tiedotusluonteinen kirje, jossa vastaanottajalle vain selitetään lyhyesti aiemman normatiivisen toimen eli asetukseen N:o 1734/95 sisältyvän kannanoton syyt.

28 Siitä, että riidanalainen kirje on kantajana olevan yhdistyksen tekemään, pääasiallisesti muutoksen saamista asetukseen N:o 1734/95 koskevaan vaatimukseen annettu kielteinen vastaus, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistuttaa, että kielteistä vastausta on arvioitava suhteessa sen vaatimuksen laatuun, johon sillä vastataan (yhdistetyt asiat C-15/91 ja C-108/91, Buckl ym. v. komissio, tuomio 24.11.1992, Kok. 1992, s. I-6061, 22 kohta). Oikeussubjektin kielteistä vastausta vastaan nostamaa kumoamiskannetta ei näet oteta tutkittavaksi silloin, kun se kohdistuu yleisesti sovellettavan asetuksen antamista koskevaan kieltäytymiseen. Taloudellinen toimija, jota asetus ei koskisi erikseen, ei voi nostaa kumoamiskannetta asetuksen antamisesta kieltäytymisestä (ks. tältä osin em. asia Buckl v. komissio, tuomion 23—26 kohta). Toisin sanoen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön nostamaa kannetta, joka kohdistuu komission toimen taannehtivaa korjaamista koskevaan kieltäytymiseen, ei oteta tutkittavaksi silloin, kun vaadittu korjaus olisi tehtävä yleisesti sovellettavan asetuksen muodossa (asia C-87/89, Sonito ym. v. komissio, tuomio 17.5.1990, Kok. 1990, s. I-1981, 8 ja 9 kohta).

29 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on jo katsonut aikaisemmassa asiassa, jossa osapuolina olivat samat asianosaiset, että asetus N:o 1734/95, joka on normatiivinen ja yleisesti sovellettava, ei koske erikseen kantaja Henriksonia eikä kantajana olevaa yhdistystä (em. asiassa Sveriges Betodlares Centralförening ja Henrikson v. komissio annettu määräys). Tämän vuoksi on todettava, että siltä osin kuin riidanalaisen kirjeen on katsottava olevan asetuksen N:o 1734/95 muuttamisesta kieltäytyminen, kantajat eivät esillä olevassa asiassa voi nostaa tämän kieltäytymisen perusteella kumoamiskannetta.

30 Kantajien perustelua, jonka mukaan muuntokurssin puuttuminen asetuksesta N:o 1734/95 on riidanalaisella kirjeellä ulotettu koskemaan juurikkaan vähimmäishintaa (ks. edellä 18 kohta), ei voida hyväksyä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo toisaalta, kuten edellä todettiin, että riidanalainen kirje ei ole voinut aiheuttaa mitään pakottavia oikeudellisia vaikutuksia. Toisaalta on syytä muistuttaa, että yhteisön oikeudellisten säädösten hierarkian takia, sellaisena, kuin se on vahvistettu perustamissopimuksessa ja vakiinnutettu yhteisön oikeuskäytännössä, yleisesti sovellettavaa säädöstä ei voida muuttaa implisiittisesti yksittäisellä päätöksellä (ks. asia C-313/90, CIRFS ym. v. komissio, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 24.3.1993, Kok. 1993, s. I-1125, 44 kohta ja asia T-2/93, Air France v. komissio, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 19.5.1994, Kok. 1994, s. II-323, 102 kohta).

31 Koska riidanalainen kirje ei ole toimi, josta voidaan nostaa kanne perustamissopimuksen 173 artiklan nojalla, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ei ole tarpeen lausua siitä, onko Henriksonilla, joka ei ole riidanalaisen kirjeen vastaanottaja tässä asiassa asiavaltuus.

32 Lopuksi niillä kantajien perusteluilla, jotka koskevat muutoksenhakukeinojen väitettyä puuttumista, ei voida perustella nyt esillä olevan kanteen tutkittavaksi ottamista, koska perustamissopimuksessa ja oikeuskäytännössä asetetut edellytykset eivät täyty.

33 Edellä esitetyn perusteella nyt esillä oleva, riidanalaista kirjettä koskeva kumoamiskanne jätetään kokonaisuudessaan tutkimatta.

Oikeudenkäyntikulut

34 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantajat ovat hävinneet asian, kantajat on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(ensimmäinen jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

1) Kanne jätetään tutkimatta.

2) Kantajat vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan ja velvoitetaan korvaamaan yhdessä ja yhteisvastuullisesti komission oikeudenkäyntikulut.

Annettiin Luxemburgissa 4 päivänä lokakuuta 1996.

H. Jung — A. Saggio

kirjaaja — presidentti